

חיותה חלק ומגשוק יריה והרמו בזה הוא כי כן ז"א נושק די אמו בכל ליל שבת. וסוד פטינן הוא כי הנה בימי החול אין לז"א רק בחי' מוחין פנימים מבחי' נה"י דתבו' והס סוד' דללס דתבו' (א) אבל עתה בלילי שבת נכנסין בז"א בחי' המו' המקיפין שהס סוד' ל' דללס דתבו' שהס בחי' ג' אמלעיו' חג"ת דילה אשר הס ב' הזרועות והידיס שלה והוא עולה עתה עד שס וטשק אוחס. והאזיל ויחא לידן נבאר ענין הגשיקה שטוהגיס לגשק ע"ג הידיס מה ענין זה. ד"ע כי הגבו' הס הנקרא מנלפ"ך והס עומדי' ביסוד של הנקבה . ואמנס שורש מ"אוחסס הא' הוא יב) צה' אלצבנן יד שמאל' כי ה' אלצבנות יד ימין הס חסדים ושורש כל הגבורות האלו הוא למעלה בה' מולאות הפס והס ח"ך ולשון וגרון וספה ושניס שבהס כ"ב אוחיו' אחע"ס בומ"ף כו' והנה ג' חלוקו' שבהס הס ד' אוחיו' והס אחע"ס בומ"ף גיכ"ז וב' חלוקו' שבהס הס ה' אוחיו' והס דמלג"ס ושסר"ך והס סוד' ה' חסדים וה"ג וכאשר אוחיו' נושק בפיו ע"ג אלצבנו' היד גורס להשפיט ולסאיר משרש' אשר שס צפה אל ה' אלצבנו'. ואמנס סדר הגשיקה הוא שהקטן נושק יד סגדול והכוונה היא כיון שהקטן בא להסברך מן הגדול לכן נר"ך שבתח' יגרוס הקטן ביסוס ומיחוק גבו' הגדול הזה ע"י הגשיקה כנו' ועי"כ מתעורר אח"ך הרחמים של הגדול המברך את הקטן. יג) ונבאר ענין גשיקה מה ענינה למעלה כי הנה בזמן הגלות שזין הוונן שלס אז אין ז"א יכול להזדווג עם נוק' בבחי' היסוד עבה אשר שס מקום דמנלפ"ך ה' נבו' שלה אמנס הוא נחית מדרגה דיל' לתחא ונושק ידי המלכות להמתיק את הגבו' אשר בה' אלצבנותיה ובאמלעיו' ידים אלו מזדווג עמה ומשס היא מעלת לו מ"ג (ג) אשר הוא נר"ך אליהס בסוד אור החורר אבל בהיות המלכות למעלה צבינה בסוד ד' על ו' כעודע אז היא יורדת וטשקת את ידו ע"ד הנו' :

אח"כ יד) תעמוד מעומד בשלחן המסודר לפניך ותעמוד במקומך אשר תשב בו ואמור בפ"ך דא היא סעודת' דחקל תפוחין קדישין. והענין הוא במש"ל כי בקבלת שבת שבהס שקבל' הארת הנה"י דז"א במוחין דילה אז נקר' חק"ל ואח"ך בויכולו הב' שאחר העמידה קבלה הארת ג' אמלעיו' חג"ת דז"א בנ' מוחין שלה ואז נקר' חקל תפוחין בסוד ג' אבות הנקר' תפוחין כג"ל . ועתה בענין הקידוש הזה בויכולו הב' הנה הוא מקבלת הארה בנ' מוחין שלס גם מג"ר חב"ד דז"א ולכן עתה נקר' באמת חקל תפוחין קדישין בסוד ג' מוחין דז"א הנקר' קדש באמת והס המאיריס בנ' מוחין דילה עתה סו) וגמלא כי עתה בוו הסעודה של הלילה כיון שהיא מקבלת מג' מוחין דרישא דז"א אשר בסיומס הוא הפה דז"א וגמלאה המלכות נזונה ואוכלת ממה שבתוך פיו דז"א ועס ירות שיהא עומד' עדיין למטה צנה"י דז"א עכ"ז משס מלמעלה יורדת אלי' ההארה והמוון הזה ולכן נקר' סעודתא דמטרוניחא כי היא האוכלת הסעודה הזו והניזוגת מתוך פיו דז"א :

דרושא' בענין הקידוש וז"ל אח"כ תאמר הקידוש מעומד יא) וענין הקידוש הוא להמשיך אר"פ מג"ר יב) דז"א אל נוק' שהיא תאכל סעודת' משס ולכן נקרא קידוש לפי שהארה זו היא מבחי' מוחין עלמן דז"א הנקר' קדש כעודע כי כל בחי' מוחין נקר' קדש בסוד הסכמה ופסרת מוחין דז"א ואמנס היה נר"ך עתה להקיף השלחן פ"א כדי להמשיך בחי' אור המק' דמוחין דז"א אל נוק' כי בסוד הקידוש לא האיר בה רק אר"פ שלהס בלבד כנו' אבל להיותו אור מקיף עליו עליון מאד כי הוא מקיף אל המוחין עלילאין דז"א לכן אינו נעשה על ידינו אמנס מאליו נעשה המשכת האור והוא **והנה** המשכת א"פ הוה דמוחין דז"א אל נוק' נעשה בב' הכנות הא' בסוד המעשה שהוא לקיחת כוס היין בידך צטנה הידועה שגבאר בעזרת השס יתברך ובהו נמשך אליה אר"פ במוחין שלה. והב' הוא בסוד הדיבור שהוא אמירת הקידוש ויכולו שהוא הכל ודיבור היולא מפי עליון דז"א וכודע כי כל הכל הפה הוא בחי' א"מ ועי' הכנת הדיבור נעשה או' המקיף אל מוחין דנוק' אבל אינו נמשך מאור המקיף דמו' דז"א כי זה א"א לעשות ע"י אלא מאליו וכנ"ל. אבל הענין הוא כי מאור הפנימי דמוחין דז"א אנו ממשכינן א"פ וא"מ אל נוק' במוחין שלה וכור הקדמה שגבאר לעיל כי הטוב' איננה עומדת רק צנה"י דז"א בלבד אבל בהיותה שס למטה היא מקבל' הארת ז"א אף מג' מוחין שלו ע"ד הנו' וזכור ואל תשכח. והנני מבאר לך ב' הכנות הנו' ונחמיל בענין הכנת יג) שמעשה בתחיל' תקבל הפוס מוולת' בשתי ידיך משתי ידיו אל שתי ידיך ותחזיקוה בבחי' בב' ידיך גם שניהס ותכוין אל מ"ש עתה והוא שכתוין להמשיך ידי מא"פ דמוחין דז"א א"פ אל מוחין דנוקבא כג"ל. ותכוין כי אתה בחי' ז"א עלמו והכוס אשר בידך הוא המל' אשר התחלת ראש שלה היא כנגד החוזה שלך ומתפשטת משס ולמטה כנו' ובתחילה תכוין כי ג' ידים הס יד הגדולה היא צימינאל ויד החוקה בשמאלא ויד רמה באמלעיותה שהס סוד חב"ד נמשכין מו"א אל נוקב' ותכוין כי ג' הידיס אלו הס סוד ג' שמות י"ה י"ה פשוטים כעודע כי כל מוחין דנוקבא הס משס י"ה ותכוין כי ג"פ י"ה הס כג"מ

ענין הג' סעודות דשבת . ואמנס ענין הג' סעודות דשבת אבארס לך עתה דרך כלל. דע כי ענין הסעודו' והאכילו' האלו הס סוד גדול ויתבאר לך ממה שהודעתך כי כל בחי' זיווג נזכרו בסוד אכילה בסוד אכלה ומתחה פיה בו בחי' זיווג הפליון אשר בתוך הפה כמבואר אללנו בהקדמ' ביאור אדרת האיוג. והנה בליל שבת מזדווגת המלכו' זיווג עליון בתוך פיה מינה ובסוד הלשון עבה שהוא יסוד המכריע בין הגרון לחיך שהס חר"ב עבה ומאכילה זו אנו אוכלים וניזונים בסעודת ליל שבת. ובסעודת שחרית דשבת אז ז"א ג) מזדווג זיווג עליון בתוך פיו מיניה ובי' ע"ד הנו' ומשס אנו אוכלים בסעודה התיא. ובסעוד' המתנה אז א"א עסיקא קדישא מזדווג זיווג עליון בתוך פיו מיניה וביה ע"ד הנו' ומשס אנו אוכלים וניזונים בסעודה התיא . והנה ענין אכילה הסעודה ותחינתה ד) ע"י ל"ב שיניים שצפה האדם נבאר בסעוד' החול וע"ס. **ואח"כ** תקיף השלחן פ"א דרך לך ימין בשתיקה אבל מה שכתוין הוא זה כי בתפי' העמידה עלתה המלכו' צנה"י דז"א כג"ל וזה היה בבחי' א"פ שלהס ועתה תכוין להתשיך

זה בפנימיות

דגרות וביאורים: א) היא נגד החוה. פ"ח: ב) ס"א ומשס היא מעלה אלו מ"ג וכן הוא כנתי"ב: ג) חו"ה דף י"ד פ"א ונקי"ד פ"ב ד"ה ומס"ה: ד) ל"ב ח"מ תימא אס יס ברורין שבת שהוא אב מלכיה. אמר ששון עיין בס' אמת לישקב דק"ב שאלה ו': ה) תיבת הנכנסת ליתא כנ"י: ו) ח"מ מסיפק אני כמי שאין לו הדס אס יעשה הקפה שניה זאת אבל בצרכת הריח לא מתפקחא לי שיכרך כי הטווה להשלים הצרכות שבת צריח ו"ע: ז) סוד כונת הריח מיוסדת כפסוק ריה יתווח וכו' ח"מ ל"ל שהוא פסוק עולת תמיד העשיה כבר סיני לריח יתווח אשה לר': ח) ח"מ ל"ב ונע"ד יעקב ורחל שמקבלים מן מנ"ת הסס אבל כאשר הסעודות יכוין וז"ל: ט) ובפס"ח כותב שני הכוונות ואינו מברר: י) פס"ח פט"ו משער השבת: יא) ז"ל פס"ח כפי"ד משבת מורי ד"ל היה טובה לומר הקידושין דשבת וז"ל משעור ואח"כ יושב ופועם מן הכוס של קידוש והיה יתגב להשאר משע יין בכוס הקידוש ויכנסו כנתי"ו בסוד אפיך שכן להשאר צרכה עכ"ל: יב) ח"מ דע סוד גדול כי גם טובה זו לז"א שס קאח שינוי ואשוררך עליהס: יג) כנתי"ב ליתא מלת הכנת: יד) להמשיך המוחין מג"ר דז"א לנהנה. פ"ח:

כי שמועה אחת בפנימיות ושניה החיצונית ולכן שתייהן אמת ובשורה

לא כתוב בשום מקום שז"א קיבל אור מקיף

דקאי והיא גרלה יותר ניקר עכיל וצפניה פזי ופייד דשנח
קטו רבינו אלו סני שמועה נפשוטה גלי שום קטו ולא
 הרצ שיש זל קדרס צקדור לח צי לבון גיכ עוד צהקפה
 פח להמשיך ארע דמניה דחילי כנגד מה שנעשה ציכלו
 סרלשון. וכן צהקפה שניה לבון גיכ עוד להמשיך ארע
 מחציד דמניה דחילי כנגד מה שנעשה ציכלו סני ופני
 שמועה אמת אך זה לל דשם כחצ הנואר צלוימ
דקאי וצקדור לא כחצ קו:

גם לל דלח חכרו דצדי רבינו הויה חמילה כל אלו
 המקפים ציל כדי שיעשכס עתה צקידוש ליעקיר
 לא ציכלו הלי והכי ולא צצרכה ועין שנע וגם צקדור
 לא חכר גיכ וחי שפסנמשט סאורח הפנימים ומילח צלו
 המקפים עומס **חיכ יותר קטו** דמלי סנח צקבלה שנה
 דמולך להמשיך האור המקיף צקוס עטה צהקפה השולחן
 ולא צלו ממילח ואפטר דנס סס הוא עריו דקניש צשדה
 סול לזיל ארע וארע והקפה פיצ צשולמן סול ליעקיר
אך לא שרם ועין שי חכר לזיל רעיצ [קצ עיד] ופעיה:
אחיכ קודם הקפה צי יקח צידו צי אנודות כדס
 סרמוזיס לגי אצות שצמניה צין צי ידיו ואס
 יפ צסס ריח וגלויס לצרכה יצוך וריח צסס ויכין כונה
 סריח. ויכין כונה מעצב צרכה כאשר כחוצ צחיל:

(ח) ביאור כונה סריח סס כללות כונה סריח סול
 להעלות כל חלקי הקדושה שנסחר צעשים
 שחיס צחיתה נפס [ואפטר כי סס צחי גצו דצין] סיכיה
 שסול צחינה זיל צחינה רוח לעלוס עם כל הגצו ומלפך
 שסס צחינה גצו דריח המהפטרס צחועס ופה וצורועות
 ונייס ונלצבשה דזיל [עיה סכיה פיצ ושער מלמרשצי
 דקיל שער סכוסה דרוש נעיי שער סנולח פי עקב]
 לעלוס דרך צי נקצי סמוסס אל חוך סמוסס ומיש צשער
 סכוסה לסורס הגצו שצדעה סמוול ומפכיס כנגד סמולח
 להמתיק שורסס:

ומיש לסורסי סמוחן חויצ חריג סהס הנסי עיכ
 לעדין מיש נסיי פריס נפל וליל נחיי וסס עיי
 וטקבל וסיל וטקי חויצ חויג סצכחר נרין דנשונה כחי
 צסקודות סכוסה נכטר דקיו עיב [ריח] ושער ססקי דרין
 חס נכחס פסוט חסו מיש צקדור כאן ריח ליעקיר ריח
 זרין אסח אריל ויסקריה להי עיי וטקבל וסיל וטקבל וסס
 כקדרן מלמעס לעמלה וסול דהנה נודע דיס צחי חציד
 סצכחר וחציד סכוליס סעוודיס חוך חילי סכחר וסס
 שורס אריל ויסקריס כחי צגיה סכצי ספיל עיש וצחיג
 שער סיל פזי חוך עומח סחינלח סמוול חוך מלחח יס
 צו דין אלח דנכפין סס עיש גס טדע דסמוסס סול צחי
 זיל כחי צגיה שער לחיפ פיג ופייד פיע ופייד פיע צקוד נח
 לעילח מו לחח עיש ולמעס וסמוסס סול סעשיה ססס
 יעקיר סנקרליס צסס עשיה וצנה סכונה וצוחרת סכחצ
 צקדור נקדר זס ריח יעקיר ריחוס זרין וסול סמוסס אסח
 אריל ויסקריה צנלח ססס גלוי סדין צקוד חין סדין נמחק
 אלח צצורשו. לסי עיי וטקי וסיל וטקבל שריסי ד' מוחין
 סקניצ מלמעס לעמלה [שי מלמרשצי דיי עיג שי כיו]:
גם צעין קדר סכונה וסמוח סיוולחיס מוסקוק ריח
 ריחוס אסח להי פח צשער סכוסה דרושי שנה
 דקיס עיב [דעיצ עיד] וצפניה פייז דשנה ועין צחי סמולח
 סף פי סקה וצחי הלקיטיס פי חקה לזיע ופי כי ססח דייפ
 עיב ריח דכיס עיל:

(צ) שם וצודו שער יקבל סכוס סמוח ליעקיר וצי
 די זולמו צצי ידיו סרמוזיס לחגיה דמניה
 דצנים דזיל ונציסט עד כנגד סמוח ועיי סמועסס דסייט
 לקיסס סכוס ונציסט סין צו וסמוזיגס וסססכלות צו יסין

להמשיך מלור פכיו דמוחין דכחציד דמניה דחילי דחני
 סצחצציד דמניה דצניה דחילי זיל סמועסכו צו צזיל ציכלו
 דלחר העמידה ארע דחיוני צי ייה מעיצ קיג דמויז ייה
 פשיט ודעה עם פריטיס דרך גי קוי חניה דמניה דזיל
 סהס סידיס ארע לכחציד דמניה דצניה דחילי דיעקיר
 עיכ נחי צשער סכר דרוש קידוש דקיג ופעיה פניו דשצר
 וסס נחי חך המשכח ארע סזה דמוחין דזיל אל סמוקבל
 נעסה צצי סכוסה סלי צקוד המעטה ססול לקיסח סכוס
 סין צידך וספני סול צקוד סדצור ססול אחרת סקידוש
 וצכולו ססול סבל סדצור ועיי סכנה סדצור נעטה ארע

אל המוחין דטקבל אצל אינו נמשך מלוי דמוחין דזיל
 כי זה איש שנעשות על ידיו אלח מליו יעיש ולעיד לא
 זכיה להצין דמניה ארע סס גי סכונה ספרי כצו נמשכו
 ציכלו דלחר העמידה ליעקיר כשנמשכו לזיל עלמו וסמלי
 ליעקיר כמו סיכח סכוחה צמקומו יצקדור יעיש ועוד
 דכר נעטה ארע ועל ידיו גיכ ליעקיר לעיל צכונה סקפה
 סכריח חס סשולמן כחי צפניה פייז דשנה וצחי סכוסה
 דקיב [דיע עיג] צשמועה סריח יעיש ועין צקדור עין לקמן
 צדיה לחיכ עיי סדיצור מיש ואפטר ססול עיד סחי לחיכ
 עללחי סקיסיה סרלשונה צספר סריח דיע יעיש ולעדין
 דלפטר דמחיל מויכלו דלחר העמידה ונמריס ליכנס עד
 לקיסח סכוס צקידוש עיד סמלינו צכונה ופרוש כחי צשער
 סכוסה דיק [דקיס] יעיש חך קסס דלקון צקדור כחצ
 עוד להמשיך עקויצ מלויס דמוחין דחציד דמניה דחילי
 וחי פעס אחרת ולא ידעה מה ענינס ועין לקי סס מיש
 [עין לעיל צהקדמות מנחת עירב סציק סוף סוף חות סי מיש
 דכל צחיטחי סל סיק כפוליס ועכופליס יעיש]:

(ג) שם יכין להמשיך מחציד דמניה דצניה דחילי
 דזיל גי ייה פשוטיס [ריצ וסס פריס דריס
 דכחמה דחריצ כחי צגיה סייד פיה דפסוט צכחר ומלג
 צכמה יעיש] וגי גי מיש. ויכין צייה דכמה חות י
 נגד סכף יעין חות סי נגד סי אלצבשות. וכן צייה דצניה
 כף סמול. גס יכין כי ייה דכמה סול וקס ייד פריקן
 דיד יעין וכף סיד עלמו [וסס פריס דמלכיות דכחריס דחריצ
 כחיל] וכן צייה דצניה דיד סמול. גס יכין כי מלוי ייה
 דעיצ דכמה כי ייס גי ד' וחות סי כחסי סי אלצבשות יד
 יעין וכן צייה דיד סמול. גס יכין כי מלוי ייס דעיצ דכמה
 [וסס פריס דריס דכמה דחריצ] יס סי לחיות נגד סי
 אלצבשות יד יעין וצמילי מילריס יס יד לחיות נגד יד פריקן
 יד יעין [וסס פריס דריס דצניה דחריצ דנדע דמלח דמלח
 צצניה כחיל] וכן צמילי יס דקיג דצניה דיד סמול כל זס
 כסבחר צשער סכוסה דרוש קידוש דקיג עיל ועיד צקימו
 [ריע עיד] וצספר פעיה פניו ופניו דשנה יעיש. כונה זלח
 דמילי סמילי כוס יוד וז דלח סי יוד וסס יד יעין. וכן
 סמול יעיש ספר סריח דיע עיל וצדיה ולרך וכי:

(ד) שם גס יכין צייה דעיצ דכמה כי יוד גיעי כי
 ססיל כף יעין וחות סי גי יד פריקן יד יעין
 [וסס פריס דריס דמלכיות דכמה דחריצ כנדע דכל עקי
 סול צמלי כחי צגיה סייד פיה וכן צייה דקיג דצני דיד סמול:
(ה) שם ייה דדעת פשוט צמולע וסלסחס יעשכס
 לארע דחציד דמניה דצניה דחילי דיעקיר.
 ריכין כי סס גי סס גי אלהיס עיכ שער סכר ופעיה סס
 ושאר פריי סכוסה סחי צקדור סס יעיש:

(ו) שם להמשיך עקויצ מלויס ונלכדיס צכחי סלה
 סהס סכסי ודרך חניה דזיל יעשכס לטקי
 וכי שער סכוסה דקיד [דעיל עיג] וצפניה פניו חך לא
 זכיה להצין מה ערין סמוחן אלו עוד פעס אחרת וסול
 ציכלו דלחר סעמידה סמועסכו סמלכיות ליעקיר וסס
 לעיל

לעיל צהמילה לקיחה הכוס ג' י"ה ותחת נעשה מעט ג'
 וגם שנשנתו צמחמת דבויכולו הכי לא כחצ רק הכרחי
 לצד ולעיל הוא צמחמת י"ה כחיל ועתה הוא שמוח עקומי
 עם הכרחי צחוכס לא ידעתי שייטייהם וסייעיל ועיין עוד
 פעם אחרת ע"י הדבור ועיין לקמן ד"ה ואח"כ ע"י הדבור
 ע"ש ועיין ע"ש עוד לעיל צפוף אוח ה' צהקי מנחה ע"ש משם
 מדרש שומר טוב וצבעילי החי דכל מעשה של שבת הם
 כפלים וחזפלים יע"ש ואפשר לזה חזר הכוונה על ליל
 שבת כחם פעמים אך עדין ליע מאי סגל ליל ש"ק וצוים
 דל"ן צו כיכ חזרת הכונה צ"ע:

(ז) ש"ם יכוין כ"ז שמוח אלו הם היין וכו' גם יכוין
 להמשיך ליעקור הארת ון כחצ"ד חגיגה ד"ז"א
 כ"א כלול ע"י ג' י"ן שער הכו דקיד ע"א [ע"א ע"ג]:

(ח) ש"ם אח"כ יחזו היין שסוף הוא שמוח עקומי
 קפ"א קר"ג קפ"א כח"י י"ן להמחיקו צמים
 וכו' ועיין שער הגלגולים דיע יע"ש פניה ספ"א דשבת
 שער המלות פרשה עקב:

(ט) ש"ם אח"כ יתן עיניו צכוס ויכוין צעין ימין הוא
 י"ה דהוי"ה העולה כח"י עיין [עיין ש' הכר סוף דרושי
 הל"ים [ע"ה דל"א] ודרוש ח' דק"ט דק"ז ע"ב [דע"ד]
 ויכוין לעלותם צמילוי ס"ג וכו' וצעין שגאל יכוין כי עין
 ג' צ' פעמים אורי והצת עין שבת הוא ה"פ י"ה אורי .
 נח' צקפר פניה פתי"ן דשבת ושער הכוונה דק ק"ד ע"א
 [דע"ה] שער כוסי"ק דח"ן ע"ב וד"ע ע"א שער ההקדמות
 דד"ן ע"ד דכרוס הדעת והוצא צה"ש דק"ט [דק ל"ד]
 ועיין שער הלוקטים:

וביום שבת יכוין צ"ה דהה"ן לקוטי תורה פ"י עקב
 צכונה מחינת הכוס [מאמרצ"י ד"א ד"ט ע"ג]:

(י) ש"ם ובעודו מתחיל צכוס יכוין להמשיך ליעקור
 צחופן זה י"פ ה' וי"פ הם והצתם ג' כח
 ע"כ שער הכוונה שם פניה פתי"ן דשבת ושורש ענין הכתר
 צחופן זה עיין צקפר וצו"ש ע"ג ה"צ פ"י דע"ב ש' כוסי"ק
 יחוד אל הזכירה דל ע"ב יע"ש שער הלוקטים פ' חרונה
 דע"ו ע"ג [ע"ה פ"י קפ"א כי צ"ה השם לור עולמים יע"ש
 ועיין צ"ה הכו דל"א ע"ב [דק"ב ע"ד] וצפניה פ"ג דשבת
 צע"ן השלשנה י"ה סיוולא ע"י רחילת פ"ו וכל מחי כחשך
 סכח זה לה כדי שיוולא מוחו השלשנה י"ה הלא עדין לא
 השכחו לה כח זה עד הקידוש [או צחפלת מנחה של
 ערב ש"ק כח' צהקדמה של קודם קצ"ט צקדור לסרב ש"ש
 זל"הם והרחילת פ"ו הוא קודם מנחה ע"ש] ועוד לא
 מליט צחינת כח דמקצת להיות צחופן זה צד"ק סכ"ה
 רק כאן ולא ידעתי מה ענינו ואפילו שהוא צצחינת ח"ה
 שהוא צחינת מעשה וי"ה לא מליט צ"ה:

(יא) ש"ם אח"כ ע"י הדבור שהוא חמירה ויכלו וקידוש
 יכוין להמשיך עוד אר"פ דמוי דחצ"ד חגיגה
 דח"ה דהצונה שצחצ"ד חגיגה דח"ה ד"ז"א אר"ה לכהצ"ד
 דחגיגה דח"ה דיעקור דומת אר"פ מוח שמושך צמחמת
 ע"כ נח' צשער הכוונה דק"ב ע"ד דרוש ח' ודק"ג [דע"ב]
 וצפניה פ"י"ד ופתי"ן דשבת ושם צ"ה דבריו יחזר וי"ל וצ"ה
 הדבור אלו מונשיכים אר"ה אל המוחין דמוי ופע"י שלעיל
 חמרת שאין צ"ה כח להמשיך ון אר"ה דג"ר והענין הוא
 כי חמ"ה של ג"ר ד"ז"א עלמו אין צ"ה כח להמשיך אך ח"ה
 שאמרו עתה הוא שמן פתיחות עלמו ד"ז"א אלו מונשיכים
 אר"ה ואר"פ אל הנוק"ב וכו' עד הכוס וכשאר שם צקוד אר"ה
 אך שורשו אינו אלא פתיחות וכו' יע"ש [שער הכוונה שם]
 ועיין ע"ש לעיל צמוק צ"ה להמשיך עקומי מאימה וצ"ה
 ובעודו וכו' דצ"ה נעשה ד"פ מונשיכים וק"פ חצ"ד חגיגה
 דחגיגה ליעקור. ועיין לקמן צמלת יום הששי דאר"פ זה הוא

צצחינת הי"ה שצחצ"ד כח' צשער הכוונה דק"ב ע"ג [דע"ב]
 ופתי"ה פתי"ן [עיין לעיל אוח ג' ע"ש] אך ל"ל דל"ה
 מליט ונח' כחשכו אלו ה"ה שמוח עקומי צ"ז"א דל"ה על"ט
 צדצ"ד רצינו שכתב לבין להמחכס לז"ה עלמו וגם הרש"ש
 ז"ל לא כחצ צמוס וקוס לבין צ"ה:

(יב) ש"ם גם יכוין להמשיך צ"ה שצ"ה דויכולו כח"ה
 וחח"ן צג"ה דח"י דחצ"ד דחגיגה דח"ה דח"ה
 יע"ש לחצ"ד חגיגה דח"ה ד"ז"א. גם יכוין להמשיך כח"ה
 וחח"ן צג"ה דח"י דחצ"ד חגיגה דפתיחות דישקויה וכו' .
 וכן יכוין להמשיך סמלכיות למוקצת וכו' נח' צ"ה הכר דק"ב
 וק"ב ע"ד [דכ"ב ע"א ע"ג] ופתי"ה ספתי"ה ואפילו שלא כח
 שם צהדי"ה כתיבת פרקין עליונים חצ"ד חגיגה דפתיחות
 רק חצ"ד חגיגה דצחינת ח"ה דישקויה וגם הם צכללס
 הנכנסים עתה צג"פ שצ"ה. וצחינת אר"ה לעלכיות מאלו
 ה"ה צחינת אין צ"ה כח להמשיכו כח' צשער הכוונה שם
 ודק"ז ע"ד [דע"ד] צקעודת יום שבת יע"ש וצפניה שבת
 פ"ו ופ"ד ופתי"ן יע"ש רק אר"פ הנעשה לה אר"ה ועיין
 לקמן ד"ה להמשיך אר"פ:

ובענין לקיחה הכוס צאלצעות עלמוס ולא צכ"ק עיין
 שער הכו' דרוש ח' דפסח ועיין ש"ע אר"ה פ"י
 קפ"ג ושם שצ"ה ועיין ח"ה שם:

יום הששי י"ה י"ה ויכוין להמשיך צ' אוחיות י"ה
 עם קוץ היוד מח"פ דמוחין דענת
 דחצ"ד חגיגה דח"ה ד"ז"א ד"ך פ"ו ד"ז"א דענת דח"ה דיעקור
 ע"כ וכן יוד ה' צ' דצינה הנמשך צמלת חש"ד כח"ה אלהים
 לעשות כח' צקדור. וכן יוד ה' ג' דכונה שהוא אחר צכנת
 מקדש השבת כח' צקדור כל זה נח' צשער הכו' דק"ב ע"ג
 [דע"ב] יע"ש וצפניה פתי"ן דשבת ועיין לעיל ד"ה אח"כ:

ויכלו גי"ה ע"ב שער הכוונה דק"ד ע"א [דע"ה]
 השו"ס ד"ה ה"ה אלא ש"כוין צ"ד"ן שער
 הכוונה דק"ב ע"ג [דע"ב]:

ויכל אלהים צ"ה ה"ה כחצ"ה לעיל צרכולו ה"ה
 שצחך העמידים יע"ש:

(ב) ש"ם להמשיך צ"ה שצ"ה חח"ן צג"ה דח"י דחצ"ד
 חגיגה דח"ה דיש"ש. וחח"ן צג"ה דח"י
 דחצ"ד חגיגה דפתיחות דישקויה ל"ה והמלכיות ליעקור
 עיין לעיל צדבור הקודם ד"ה גם יכוין:

(ג) ש"ם להמשיך אר"פ דמ"ה חכמה [צצצ"ה סראשון
 חכמה וצצצ"ה ה"ה דצינה וכו' ה"ה דענת]
 דאר"ה מח"פ דמ"ה חכמה ד"ז"א דפתיחות לחמ"ה דמוי
 ע"כ ואין ח"ה ה"ה כ"ר כחשך המלכיות דמוי הכו' ליעקור
 וא"כ ח"ה ע"כין אר"פ זה הנמשך עתה למוקצת דע"ב דאר"פ
 זה הוא צצחינת הדבור והוא אר"ה אל הנוק"ב ואפילו דלעיל
 חמרת שצצחינת חצ"ד אין צ"ה כח להמשיך אר"ה למוקצ"ה
 כ"ר כחצ רצינו לעיל צענין המשכה אר"ה דחצ"ד חגיגה
 דח"ה דהצונה דפירושו הוא שמופתיחות עלמו ד"ז"א אלו
 מונשיכים אר"פ ואר"ה אל הנוקצ"ה יע"ש צשער הכוונה דק"ב
 קפ"ד [דע"ב] וצפניה פתי"ן וי"ד יע"ש ועיין לעיל צמוק ד"ה
 ואח"כ ע"י הדבור וכו' ושם כחצ"ה דצ"ה רצינו:

(ג) ש"ם גם יכוין כי ל"ה חיצות ככ"ר ל"ב נחיות
 וגי"ר ד"ז"א. גם יכוין כי הם ל"ב ונכ"י ד"ז"א.

גם יכוין כי הם ל"ב נחיות וגי' אלהים נח' צ"ה הכו' דק"ב
 ע"ג [דע"ב ע"ג] פתי"ה פתי"ן ש' מאמרצ"י פ"י יחזר ע"ה דס"ג:

(ד) ש"ם מח"פ דצינה להמשיך י"ה דק"ג דחצ"ד חגיגה
 דח"ה ד"ז"א ליעקור ע"כ עיין לעיל צמלת
 יום הששי ע"ש:

סברי מרינן קצ"ה ג' י"ד דהוי"ה דמ"ה עם כללות
 י"ד הוי"ה וצ' כוללים מוקן ג' רפ"ה
 עם

עם סם צין בשמנה חיצות הכרעה יכין להמשיך מי יודין
 דעקטריז דחציד דזיל לני אוחיות דצין דיעקויר עיכ סער
 סבטות דקיד עיל וניצ ודליד רפיל [דיע ודכי צי] שער
 סבטות מי נהר פניח פניח דענת חות דקיד עיכ:
ברכת בפרה"י יכין ככל ונצטע הכרעה סם
 בנהיש דימד יעסיג [דף יז]
 גם צרי חיצות סכרעה יכין להמשיך מי יודין דעקטריז לני
 אוחיות דצין דיעקויר כפנהי דצדור הקודם:

(א) שם ויכין ליה חיצות דייטלו וליה חיצות דקידוש
 עם עסי יוס השטי גי כוס להמשיך מלויס
 דדעת דזיל היג ונלסך שער הכרי דקיב [דיע] פניח פניח:
(א) שם יכין להמשיך אריות דין וכי פניח פניח דקסנת:
מ"ש להמשיך עקי לזי יודין דדי סריות וחסים גי יין
 שער סבטות דקיד [דיע]:
מ"ש גם יכין להמשיך עקי לסיט אוחיות עיד דעקטריז
 וקיס קריג וקילא עס:
מ"ש יכין להמשיך עקי לני יי דע"כ ס"ג. גם יכין
 להמשיך עקי לזי יודין דע"כ ס"ג עס:

(ב) דגפון גי חקל כוספי הרה וחסיס הויה וולדי
 ויכין להמשיך האלה עני פקין עי של
 סמוחין סמלונטיס צחיס עיי דנהי דלריל סנצביד דזיל
 וסם נקלסיס הרה וחסיס והוא צמינה היין הנקלא פרי
 סגפן דרך המניח דזיל ליעקויר הנקלא גפן שער סבטות
 דקיד עיכ [דיע] ופניח פניח דענת ועיין כונה זאת גי
 לעיל צברעה **מקדש סבנת דעמידה ליל ע"ק**:

(ב) שם גם יכין לענין סגפן סהול גי עיה וצין וניח
 אוחיות דקיסל עי סבטות דקיד עיכ [דיע]:
(ג) שם יכין ענצטע צרכה כחיל והוא סכונה ודעה.
 ויכין לקייס עטום עשה של הקידוש ועל היין
 דרנבן עניל ודלסה לעיד לפרש גרם סכונה ודעה ריל דעיי
 צרכה זאת עשה ליה חיצות דקידוש נעשך כאלה נחכמה
 ודעה דזיל ליעקויר וסייט צמנינה היוד הי הנמשיך עילויס
 דסכונה דזיל דרך פזי ליעקויר כחי לקון קודם סחיים
 סכוס. וכן להמשיך עילויס דעה דזיל סני ונלסך עקיף
 להיג ונלסך דדעה דיעקויר כחי לקון חס צמיי הדעה כחיל
מ"ש והוא עטום עשה של הקידוש ועל היין דרנבן
 פין צוה היעב צסטר נהר טלוס צענין סרד
 הקדווח כונה סכרעה ויה הפרש יס צין צרכה על עלוס
 דלוריחאל לרנבן עייש דפיג [דף יז] וצענין שקידוש על
 סין הול עייש דרנבן. וחך אכחו ענעכיס גי פיע דלמיד
 עיין סריח דכיד עעיל:

(ג) שם ענצ צמקווח ריפה עטום יין הקידוש לפי
 סמוחין אלו אפילו אוחס האקטיס עקדס
 עילויס דוק דופרי גופל דזיל זינלסם וינחיס ליעקויר עי
 סבטות דקיד עיכ [דיע] פניח פניח ועייש עיה סהקססה
 חיל [תריח דיע עיכ] וחיה חך ערהה האלס סמנבך הלה
 הוא צקוד זיל וסרי סנקצה סיה לריכה לטעות וכי עייש
 ועיין צסטר הורחת עעה דעיה עיד:

(ד) שם אחיכ סלח עיי ונעסה ודצור יכין להמשיך
 עומין דלויש דחציד דזין דחילי ודפנימות
 סנעסכו להס מלויס צריטלו גי לוחין עקי דחציד דיעקויר
 והוא עיד סחול צריטלו סם עיכ לא ונלסחי עשורס כונה
 זאת צצרי רציי לבונה כאן אחר עעשה וסדצור אונס
 להיות סכל סבטות כוונט אוחס כשליס ועבאפליס צי וגייס
 כחיל למה חזר כונה זאת כאן לבונה אחר סדצור ואפילו
 ערציי כחצ צעער סבטות עס דצמנינה עקי דחציד
 חין צט כח להמשיך אלה דעעשה עמילל וחייכ חך כחצ
 כאן להמשיך עומין דלויש עומקי סמוחין דחציד כג כחציה
 לעיל קודם אמירה יוס השטי צדיה אחייכ עיי סדצור עייש:
כונת קידוש קידוש של היום כל פרעני סבטות
 עיין צעער הכרי דרוש ענין סחרית
 של שנת דקיז [דעיד] ונפניח פכיל דענת:

(ד) שם יכין עי חיצות דייטלו וקידוש עם חיצות
 יוס השטי גימטרי עיכ עיכ עער סכרעות
 דף קי עיכ [דף ע] ועעה חוצ כל סכרעות צמנינה
 של סדצור לכונס:

(ה) שם צליס חיצות אלו דקידוש להמשיך יוד הי
 דע"כ מלויס דחין דחציד דחגיח דזיל דרך
 פזי ליעקויר עיין לעיל צולח יוס סרי סליונין צוס:

זה השולחן אשר לפני ה'

שולחן דשבת

בשבת יכין כחי לקון
 צכונה סולחן דחול
 אלה עדי עמות צין יכין להקיועס
 דדי ע"כ דיודין ענעס וסניקוד כחי
וכי"ש להקיועס כחי עייש
 דיודין ואליי דקיב
 וכונס האוזו מנחת סיוטניס
 עכל סולחן:
וכ"ש אס יש לו אוזי ענעס
 ויחר מלד סיהיה עלוי
 על סולחן מלח לחקן נפשו
 ונפרע אס הוא שורש יליי עכיל:

דרושית מזרחית	מערבית דרושית
יח הו הו הו	יח הו הו הו
יח הו הו הו	יח הו הו הו
יח הו הו הו	יח הו הו הו
אבא משפיע כוא	אבא משפיע לתם לנתי
יח הו הו הו	יח הו הו הו
יח הו הו הו	יח הו הו הו
יח הו הו הו	יח הו הו הו
יש"ם משפיע בתבונה	א"א משפיע לאנא
יח הו הו הו	יח הו הו הו
יח הו הו הו	יח הו הו הו
יח הו הו הו	יח הו הו הו
יש"ם משפיע בתבונה	א"א משפיע לאנא
יח הו הו הו	יח הו הו הו
יח הו הו הו	יח הו הו הו
יח הו הו הו	יח הו הו הו
יש"ם משפיע בתבונה	א"א משפיע לאנא

צפונית מזרחית

מערבית צפונית

ליעקב ורחל העומדים בנה"י דחב"ד דחג"ת דחיצו' דמלכות דחכמה דז"א, אלא שרצה להשמיענו חידוש שמלבד שנמשכים המוחין למל' העומדת בנה"י דחב"ד דחיצו' דמל' דחכמה דרך חג"ת דחב"ד דחג"ת הגו' גם נמשכים לחג"ת דחג"ת דמלכות דחכמה דז"א דחיצו' וליעקב ורחל העומדים בנה"י דחג"ת דחג"ת דנשמה דז"א:

וצריך להבין מה זו ההמשכה שניה שאנו ממשיכים ליעקב ורחל בקידוש אחר שכבר קבלו המוחין הנוגע לחלקם באמירת ויכולו של קודם ברכת מעין שבע, ונראה שהכונה היא שכבר נודע שיעקב ורחל לוקחים המספר של השמות של המוחין דז"א והם ממש האותיות של המוחין דז"א אלא שהם דמספר הזה מתחיל מתחילת א"ק עד סוף מלכות דעשיה, דהיינו שחב"ד דכתר דכתר דא"ק נקרא ז"א ולוקח האותיות של השמות מן השורש העליון בתיבות אלק"י אברהם יצחק ויעקב ונותן המספר של השמות לחג"ת דכתר דכתר שלו הנקרא יעקב ורחל בערך החב"ד דכתר דכתר שלו, וזה החג"ת דכתר דכתר שלו נקרא חב"ד דז"א בערך הנה"י דכתר דכתר שלו, ונותנים המספר דמספר לנה"י שלו הנק' יעקב ורחל בערכם, וכעד"ז עד סוף העשיה, כי כן הוא הדרך כי שורש המוחין נשארים בחב"ד והארתם יורדים למטה כ"ז בתיבות אלקי אברהם וכו'. ואם נרצה נפרט יותר שהמוחין היורדים לחכמה דחכמה דכתר דא"ק בתיבת אלקי אברהם נמשך מספרם לכינה דחכמה דכתר דא"ק הנק' יעקב ורחל [בערך החכמה דחכמה ומספר דמספר לדעת דחכמה דכתר דא"ק הנקרא יעקו"ר**] דיעקב ורחל בערכם וכעד"ז עד סוף מלכות דעשיה, ובאלקי יצחק נמשך מוח בינה לכינה דחכמה דכתר דא"ק

דכתר דמלכות ודחכמה, נמצא הם ה' חג"ת דוקא מה"פ המל', ואח"כ כתב דנפשות דנרנח"י דחיה, ר"ל שאלו הה"פ דמלכויות הם דכל מלכויות דה"פ החכמה, א"כ הם כ"ה ובוכולו אם לא שנאמר ונדחוק שהכונה היא שאלו הה' חג"ת הם מ"ה דמלכויות דחכמה וא"כ לא יהיה כי אם ה' פרצופים, והכי מוכיח הלשון שכתב בזמירות של שבת:

והנה בויכולו דחזרה כתב מורי הרב ז"ל לכוין י"ה דוקא, מפני שסובר שבחיצו' כבר נתקנו הב' פרצופים, החיצון בבואי כלה ואמצעי בברכו ובפורום, אבל בפנימיות אין הסדר כן שלא נתקנו עדיין חיצון ואמצעי דחב"ד, לכך כתב לכוין הויו"ת שלימות, א"כ כל מקום שכתוב בכונות הקידוש לכוין י"ה, ר"ל בחיצו', ובכונות שכתוב לכוין הויו"ת שלמות מדבר בפנימיות וכן יהיה בקידוש דשחרית שהי"ה הוא בחיצו' והויו"ת שלימות בפנימיות, שכיון שנתקנו חיצון ואמצעי דחב"ד דחיצו' בלילה בסדר התפלות נתקנים ג"כ דשחרית ומנחה בשבת. **ונלע"ד** שצריך לומר להמשיך המקיף דפנימיות נה"י דחג"ת ודפנימיות וחיצו' דמקיף דחג"ת דחג"ת **לז"א וממנו ליעקב ורחל**, וכן כיום בהקפת השלחן דשחרית ומנחה, * שאלו המקיפים הם מקיפים כוללים דכוללים ממקיף ופנימי, ואינם המקיפים הפרטים הנמשכים בכל המשכת מוחין:

ואגב נכתוב שנראה ממורי הרב ז"ל שקיצר בזה הענין של הקידוש, שכתב שהוא להמשיך הג' י"ה לנוק' ע"י חג"ת דחג"ת דז"א שהם הידים או"פ לחב"ד דחג"ת דמל' דחכמה דחיצו' דיעקב ורחל העומדים כנגד נה"י דחג"ת דחג"ת דנשמה דז"א. היה צריך לפרש שנמשכים ליעקב ורחל של הפר' דחב"ד דחג"ת דז"א דרך חג"ת דחב"ד דחיצו' דז"א

* מוכח דלריך להקיף השלמן גם קודם סעודה שלישית, ודל"ה כמ"ש צנן איש חי שנה שניה פרשת חיי שרה סעי' י"ב. (רמ"ם שעיו).
** ככתב יד העיקרי נוסף מה שצטטתי.

שעולים הפנימיים במקום המקיף שנמשכו ע"י הדיבור והמקיף עולים יותר למעלה נמצא שחזורו המקיף להיות פנימי, וכן יהיה ביום בקידוש דשחרית ומנחה, דרך משל שכת"ב דעקודים נקרא ז"א בערך עו"נ בסעודת שחרית והכוס רומז לעו"נ שנקרא יעקב ורחל בערכם, והכונה היא שעו"נ עתה בסעודת שחרית דשבת כבר עלו לכח"ב דעקו' במוסף ועתה עו"נ הן הן כח"ב דעקודים כי כח"ב דעקודים עלו במוסף למעלה, ונשארו עו"נ במדריגת כח"ב דעקודים, וזה הכח"ב יש בו א"ק ואבי"ע ועולים המדריגות שלו כמו שעלו בסעודה של הלילה המדריגות של א"ק ואבי"ע דחב"ד דחג"ת דחיצו' כאמור, דהיינו ג' מדריגות המעשה והדיבור והשתיה, וכן בסעודת מנחה עלו עו"נ במקום הדיקנא והדיקנא עלתה למעלה, ומכאן אנו לומדים שאע"פ שכתב הרב ז"ל שהאכילה מתקן בחיצו' זה החיצו' הוא לפנים מן התפילה של אותו היום אלא שנקרא חיצו' בערך התפילה שאחר אכילה זו, והמוחין הנמשכים באכילה זאת נעשים ו"ק ומקבלים מוחין של ג"ר בתפילה הסמוכה לאכילה זאת, ואפשר שמה שאנו ממשיכים יו"ד ה"ה ליעקב ורחל דוקא, הטעם דיעקב ורחל נקראים ו"ק בערך הז"א הנקרא ג"ר בערכם, א"כ אותו המספר שקבלו יעקב ורחל בויכולו של קודם ברכת מעין שבע נק' ו"ה בערך המוחין שקיבל הז"א שנק' י"ה בערכם, לכן אנו ממשיכים ליעקב ורחל מן המוחין דז"א הנק' י"ה בערכם אבל האמת הוא שהם מוחין שלמים, וזהו טעם לכל מקום כמו בפורים וכיוצא שאנו ממשיכים למלכות י"ה דוקא:

ובזה נבין כונת פותח את ידך שבאשרי דאחר העמידה דשחרית שכתב

מן השורש העליון וזו הבינה דחכמה דכתר דא"ק אינה בצד שמאל שלו אלא מלביש לחכמה דחכמה דכתר דא"ק מבחוץ עד סוף מלכות דעשיה, ונמשך המספר של האותיות דמוח בינה הגו' לדעת* דכתר דא"ק, וכעד"ו עד סוף העשיה, נמצא שכל ספירה תחתונה נקראת יעקב ורחל בערך הספירה העליונה ממנה וכמו שנאריך לקמן בעה"י:

הנה זה החב"ד דחג"ת דחיצו' הנתקן בויכולו של קודם ברכת מעין שבע כלול מא"ק ואבי"ע וקבלו מוחין כל הפר' שלו בויכולו של קודם ברכת מעין שבע על דרך האמור, ועכשיו בקידוש עולים עוד שתי מדריגות, דהיינו פנימי ומקיף, המדריגה החיצונה נקרא פנימי, והיותר פנימית ועליונה ממנה נקרא או"מ, דהיינו שחוזרים ועולים נה"י דעשיה של החב"ד דחג"ת בחיצו' דמלכות דחכמה דז"א הגו' לחג"ת דעשיה שלו, וכעד"ו עד רום המעלות, וזה נק' או"פ, ואח"כ ע"י הדיבור עולים עוד מדריגה אחרת וזה נקרא או"מ הנמשך ע"י הדיבור של הקידוש, ואח"כ ע"י שתיית הכוס שכתב הרב ז"ל שאלו המוחין דאו"מ אפילו הם עיקרם מאו"פ, ודרך דופני גופא דז"א יוצאים וניתנים ליעקב ורחל, ר"ל שעולים יעקב ורחל עוד מדריגה אחרת דהיינו במשל הנה"י דיעקב ורחל שלקח מספר המספר דמספר עתה עולים לחג"ת ולוקחים מספר דמספר, וכן ז"א שהוא העליון שבכולם לוקח עוד מוחין אחרים דאותיות ממש, וצריך לכון כל האותיות שכיווננו בקידוש פ"ב בשתיה כי גם זה נקרא יעקב ורחל בערך העליון ממנה:

ואפשר שזהו כונת המשכת המוחין הפנימיים דבריאה** הנמשכים ע"י המעשה, והכונה היא שעולים עוד מדריגה אחרת, באופן

* דלפו"י — לדעת דחכמה דכתר דא"ק.

** דלפו"י — צמקום "דצריאה" כתנ "דלמח".

סידור תפלה להרש"ש

לג' כלי מסד דז"א	ח"ס	לג' כלי גבורה דז"א
א א ל א ל א א ל א	י ו ד ה א ו א ו ה א	א א ל א ל א א ל א
א א ל א ל א א ל א	י י ה י ה ו י ה ו ה	א א ל א ל א א ל א
א א ל א ל א א ל א	י י ה י ה ו י ה ו ה	א א ל א ל א א ל א

ג' כלי נלח	ג' כלי יסוד	ג' כלי הוד
י ה ו ה	י א א ה ד ו נ ה י	י ד ג י
ע צ ב צ ב א	ש ין ש ין ד ל ת ש ין ד ל ת י ו ד	א צ ב א צ ב א ו ת
ע צ ב צ ב א	ש ין ד ל ת י ו ד	א צ ב א צ ב א ו ת

להמשיך אור מילואד הוייה ואכיה דמוחין דז"א ליסוד הוייה ואלרני דמוחין דנה"י
 דז"א להיום צהם כח לחם מוחין ליעקב ורחל וטסה הנוק' נק' חק"ל כחם'
יאההוייהה יאההונדוי אשר נכללים בה עסה. ה'יחודים בז"א

כִּי בּוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלָאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:
 יִשְׁמְחוּ בְּמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שְׁבֻת וְקוֹרְאֵי עֲנֵנּוּ. עִם
 מִקְדָּשֵׁי שְׁבִיעֵי כָּלָם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְּנוּ מִטּוֹבָךָ
 וְהַשְׁבִּיעֵי רְצִיתָ בּוֹ וְקִדְּשָׁתוּ חֲמִידַת יָמִים אוֹתוֹ קְרַאת
 זְכָר דְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וְאַדְהֵי אָבוֹתֵינוּ רְצֵה נָא בְּמִנוּחָתָנוּ. קִדְּשָׁנוּ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ שִׁים חֲדָקָנוּ בְּתוֹרָתְךָ שְׁבִיעֵנוּ
 מִטּוֹבָךָ. שְׁמַח נַפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ. וְטַהַר לִבָּנוּ לַעֲבֹדֶךָ
 בְּאַמְתָּ. וְהִנְחִילֵנוּ יְהוָה יִאֲהַדְּנֵנוּ יִאֲהַדְּנֵנוּ בְּאַהֲבָה
 וּבְרֵצוֹן שְׁבֻת קִדְּשָׁךְ. וַיְנוּחוּ בּוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשֵׁי
 שְׁמָךְ: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יִאֲהַדְּנֵנוּ יִאֲהַדְּנֵנוּ

להמשיך

יְהוָה לִנְדָבָה יִהְיֶה אֱהָדוּנָהּ אֶל־הֵינּוּ כָּל מַעֲשֵׂיהָ וְחַסִּידֶיהָ
 וְצַדִּיקִים עֲשֵׂי רְצוֹנָהּ וְעַמָּהּ בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּדָם
 בְּרָנָה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ אֶת שֵׁם כְּבוֹדָהּ
 כִּי לָהּ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשַׁמְּחָה נְעִים לְזַמֵּר וּמַעֲזָרִים וְעַד
 עוֹזְרִים אֶתָּה אֵל :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱהָדוּנָהּ מִלְּךָ מְהֵרָה בְּתַשְׁבְּחוֹת
 אָמֵן :

רשם יחוד קבתי ואהדונהי בדחילו ורחימו יאהויתה ורחימו ודחילו איההיוהה
 ליהדא שם י"ה ביה כיחודא שלים בשם כל ישראל הנח אנחנו באים
 להקיף את התיבה שבה ספר התורה דונמא עליונה זעיר ונוק' יחדיו זכר
 להקפת המזבח נוק' קדישא אשר תסובב גבר אנא האל עליון גומל חסדים
 טובים מעשה ידינו כוננה עלינו ובכה סגולת הקפתינו יהי מושך חסד א"ל
 אל"ף למ"ד העולה במספר הק"ף אור מקיף החסד אשר משלשה שמות יה"ו
 שבכל חסד וחסד שמספר שלשתן שם ס"ג יוד הי ואו הי ששורש זה השם הוא
 ייא"י כמספר א"ל ומשרשיו יפרה ומספרו ג"כ כמספר השלשה יודי"ן של שלשה
 שמות יה"ו עם כללותם יחד א"ל ועם הקפה זאת ראשונה יומשך בחינת
 מקיף חסד שבחסד שברעת ז"א בחסד החסד שבנו"ק גופא קדישא אשר בו
 שם ס"ה יוד הא ואו הא שהשלשה אלפין שבו הם שורש שלשה אהי"ה במלואותם
 ביודי"ן אשר מספר שלשה שמות אהי"ה בפשיטותם יעלו למספר שם ס"ג יוד
 הי ואו הי שממנו יוצא חסד אל פשוט ומשם יומשך אור המקיף הוה אל
 התיבה נוק' קדישא :

יום א'

ט"י הדיבור יכוין להמסך המקי' כחצ"ד דחכמא דחג"ס דחג"ס וחג"ס דנס"י
 דחסדים (יוס ז' דג"ר דדעת דאי') דו"ק דדעת דאימא טס ג' יודין ואלף דס"ג
 גי' אל לנוק'.

ט"י הדיבור מאימא יוד הי ואו הי אל

סידור תפלה לדרש"ש

ע"י המעשה יכוין להמשיך המקי' כחכ"ד דחכמה דחג"ס דחג"ס וחג"ס דנס"י
(יום ז' דג"ר דרעת דז"א) דרעת דז"א ודיומא דכולהו עם ג' י"ה"ו דרע"ב ס"ג מ"ה
שפסוקס גי' ס"ג שהס ג' יודי"ן ואלף גי' אל לנוק'.

ע"י המעשה מדעת דז"א יוד הי ויו יוד הי ואו יוד הוא ואו גי' ס"ג.

יוד הה וו הה י | יוד הה וו הה י | יוד הה וו הה י

לסה' סחאה

יוד הי ואו הי אל

וע"י האדם יכוין להמשיך המקי' דכחכ"ד דחכמה דחג"ס דחג"ס וחג"ס דנס"י
דחסדי' (יום ז' דג"ר דגופא דז"א) דו"ק דגופא דז"א עם המו' דסס מ"ה שהג'
אלפי"ן שבו הס ג' אהי"ס דיודי"ן גי' ס"ג שהג' יודין ואלף שבו גי' אל לנוק' :

ע"י האדם מגופא דז"א יוד הוא ואו הוא

אלף הי יוד הי אלף הי יוד הי אלף הי יוד הי

יוד הי ואו הי גי' אל וג' אל גי' סגן

בינה דנוק'

אלף הה יוד הה
ה י ה י
אה אהי אהיה

גבורה דנוק'

יהוה
אלהים
אנדטם

סוד דנוק'

א אל אלה אלהי אלהים

במוכן

דעת דנוק'

יוד הה וו הה
יוד יוד הה יוד הה
וו יוד הה וו הה
יוד יוד הא יוד הא
ואו יוד הא ואו הא
ס"ס דנוק'
אלף למד הי יוד סס
צ ב א ו ת
ה ש ת פ א

יסוד דנוק'

שין דלת יוד
ש ש ש
ש ש ש
מל' אלף דלת נון יוד
א ד נ י
א אד אדנ אדני

חכמה דנוק'

יוד הא וו הה
יוד יוד הא
יוד הא וו
יוד הא וו הה
י יה יהו יהוה
מסר דנוק'
אלף למד
אלה אלף למד
אל
נלח דנוק'
אל
א אל
בם

סידור תפלה להרש"ש

מקפים

יכוין להמשיך אור המקי' דג' קוי חח"ן בג"ה דס"י דל"מ דללמי המוחין
דכחצ"ד דחכמות דפר' חג"ת דחג"ת וחג"ת דנה"י דחסדים דמ"ה וז"ן דדפס
דז"א ודפר' יומא דכולהו שבגרון העליון עס מקיפין דנח"י דחיות דרנ"ח
דרוחות דרוח ונפש דנשמה ודחיה מלובשים בהם

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה	אהיה	אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
אהיה	אהיה	אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
אהיה	אהיה	אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה

מקי' ל"ג קוי חח"ן בג"ה דס"י דכחצ"ד דחכמות דפר' חג"ת דחג"ת וחג"ת דנה"י
דחסדי' דמ"ה וז"ן דז' פר' חג"ס ונח"י דבינה ודחכמה דז"א :
ומשם ימשיך הארחס מקי' לג' קוי חח"ן בג"ה דס"י דכחצ"ד דחכמות דפר'
חג"ת דחג"ת וחג"ת דנה"י דחסדי' דמ"ה וז"ן דזפ"ר חג"ס ונח"י דבינה ודחכמה
דיעקב ורחל

נותנים מקפים לז"א ומהם הארה לנוק'

יכוין להמשיך או"מ מג"ר דכח נח"י דיחידה לז"ס דכמר :

אהיה
יהוה

אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה

יבוס

ובח' חג עלרת חנו מכוניס בכחר לצד כידוע ואנו מסחילין מערבית דליל ז'
שאחר החג עכ"ל ועיין בס' זמרת הארץ די"ח ע"א וז"ל וכמו כן ק' עלי כשבא
יו"א דסוכות בשבת נפול חפול הספקות הללו ואיך יבואי המשכת החסדים על הסדר
אם לא נמטך החסד הא' וזה קשה בלובב בכל ש' וש' אחר אותו שבת שבא בחוק
חול

קונה הכל

להעלות סודי הה"ג וכללותם וכללות כללותם דיסקות סכרעת דז"א דבן דמ"ה ובן דבן למן
דבן דמ"ה ובן דבן דא"א "

יהודה יהודה יהודה יהודה יהודה יהודה
יהודה יהודה יהודה יהודה יהודה יהודה

ולזוג את התרין מזלין נוכר ונקא דדיקנא דא"א
אלף יוד הי הי יוד וין הי הי
ולהמסיך אור גדול ממזל ונקא לדעות דא"א
אלף הי יוד הי
לזוג את א"א

יהודה יהודה יהודה

ולהמסיך ה"ג הדטות וכללות כללות כללותם דבן דמ"ה ובן דבן דא"א
יהודה יהודה יהודה יהודה יהודה יהודה
יהודה יהודה יהודה יהודה יהודה יהודה

להמתיק בה"ג שו את הה"ג היטנות ולהמסיך כל העשרים גב"ו המז לדעת דבן דמ"ה ובן דבן דז"א
פנימיות רפנימיות
לזוג נוכר ונקא להמסיך אור גדול למחמה דז"א ולהאיר אור גדול כנכח והוד ויסוד דז"א
להאירו ולגלותו "

אלף יוד הי הי יוד וין הי הי
אלף יהודה יהודה יהודה
אלף יהודה יהודה יהודה יהודה יהודה יהודה

לזוג נוכר ונקא להמסיך אור גדול לדעת דבן דא"א ומס להמסיך א"פ לתקן ולעשות יסוד דז"א ונה
לז"א מהדט
יוד אלף הי הי יוד וין הי הי
אלף יהודה יהודה יהודה יהודה יהודה יהודה
אלף יהודה יהודה יהודה יהודה יהודה יהודה

להמסיך

ה' ו
בזרא

יכנין להמשי' מקיפי לכה' ולכלמי המנו' החנו' לאור ויטסות עם נרנתי' דחיה
ונשמה' לחבד וחגת דמנה' וכן דכחבד לאט' וברי' לזא לאט' וברי' דאט' לאט' "

יוד ה'
פרי

יכנין להמשי' מקיפי לכה' ולכלמי המנו' ליה' לאור ויטסות עם נרנתי' ורוח' לחבד וחגת
דמנה' וכן דפר' כחבד ויצי' לזא לאט' ודיכירה דאטי' לאט' "

יוד ה'
הגפן

יכנין להמשי' מקיפי לכה' ולכלמי המנו' ממלכו' לאור ויטסות עם נרנתי' ונפש שבהם'
לחבד וחגת דמנה' וכן דפר' חבד דטע' לזא לאט' ודעשיה דאטי' לאט' "
(ואם הברכה אינה של קדוש יכנין באטי' לברי')

הגפן ג' חקל טהם הנתי' טסם עומדים ישקב ורחל'

יאהוהוהוהוה
יאהוהוהוהוה

גם יכנין למטן הגפן שהוא ג' מ' וכן ומ' אותיות דפסנט ומלא ומלא ומלא דקסא'
יוד הוא ואוהא יוד הוהוהוה

אהיה
אלף ה' יוד ה'

אלף למד פא ה' יוד יוד ויוד לתה יוד

ציוס אחר כונת הגפן שהוא הני' אהי' והני' אלדני' יכנין הגפן ג' עכ"ק עם כ'
הכוללים והכולל

יוד ה' ויו ה' יוד ה' ואו ה'

עד יכנין הגפן גימ' אל אלהים אהיה

יכנין מטבע הברכה

ברוך אתה יהוה אלהינו אלהינו מלך
העולם אשר קדישנו במצותיו ורצה בנו
ושבת קדשו באהבה וברצון הנחילנו זכרון למעשה
בראשית תחלה למקראי קדיש זכר ליציאת מצרים

כונות פרטיות

טרנקן - פש"ס

סברי

יוד הי ויו הי	היג	היח
יוד הי ואו הי	יהוה יהוה	יהוה יהוה
יוד הי ואו הי	יהוה	יהוה
יהוה	יהוה יהוה	יהוה יהוה
יוד הא ואו הא	יכוין כי שי תיבות דברכה זו הם כנגד שי	
י יהו יהו יהוה	אותי דבין דנוקי ויכוין להמשיך בתוכם שי	
יוד הה וו הה	ידין דעסמיב וגי ייה דההין שהם גיב גי	
	שי יודין	

הה	וד	י	הה	וד	י	הה	וד	י
יוד	הי	וי	הי	יוד	הי	וי	הי	יוד
ה	ה	ו	ו	ה	ה	ד	ו	י

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן

עוד יכוין כי הגפן גי' אל אלהים אהיה	יכוין כי הגפן גי' עיב סג
אל אלהים אהיה	יוד הי ויו הי
אל מליש על אבא חסד דאריך אלהים על אמא גבורה דאריך אהיה זה הגרון	יוד הי ואו הי

יכוין לזווג חביד דחויב דחיד וגרון דעי'ק דאצי'

יאהויהה חויב דחיד אויא עילאין

כונת סדר קידוש ליל שבת

אוצר החכמה

אחר השלמת ערבית יבנס לביתנו ויאמר בקול רם ובשמחה יתירה **שבת שלום** כי הוא כחתן המקבל את הכלה בשמחה גדולה וכסבר פנים יפות: וינישק ידי אמו ידומו למקסי הצלם שנמשכו ביא ונגבהה ראשו דוא עד התצית הגוי:

וכונת הנשיקה הוא כי יכוין הגושק להמשיך שפע והארה משודש התרג שנפס להמתיק ולבסס התרג דמנצפך סתוחות וסתומות אשר באצבעות ידי הכורך ואז מתעוררים רדמי המנך ומברכהו.

דמלנת

שודש ההרג שבסה

זמשרץ

א"ת

סןןךך היח שבה אצבעות יד ימין

ואסוד כי הסתוחות הם חסדים דבין שדס גבורות דמיה והסתומות הם גבורות דבין

מנצפכ היג שבה אצבעות יד שמאל

סעודת ליל שיק כנגד יצחק להנצל מחבלי משיח

אח"כ יעסוד בשולחן סעוסד במקום אשר אחיכ ישב בו ויאמר

דא היא סעודתא דחקל ונפוחין קדישין

ועוד יכוין להמשיך חחין בגיה דתיי דצלמי המוחן ובתוכם יג הויות ואהיה מנוקרות נרגחי דניגוד דרוח דרוח דנישסה דמיה **חג"ת דחג"ת** ובין

אח"כ יקנף את השולחן דרך צד ימין בשתיקה סעס אחת ויכוין להמשיך חחין בגיה דתיי דמוחן ובתוכם יג הויות דאחיה

כונות פרטיות

אה"ח 6025

ישראל ולאה = ז"ן הגדולים
נפש=נה"
רוח=חג"ת

ואהיה בניקדות נרנחי דנסש דרוח
דנשמה דסיה ובין דסיה ודבן
ססקיף דה סרצוסי נהיי דסיה
ובן דישראל ולאה למקיס"י דהי
סרצוסי נהיי דסיה ודבן דיעקב
ודחל דפניסיות דנישמות כנגד מה
שנמשך בעמידה עצמה.
אוצר החכמה

ובין דסיה ודבן מה סרצוסי חגית
דחגית דמקיס"י חגית דחגית דבינה
דישראל ולאה להחן כניה דתי
דהיס חגית דחגית דחיצוניות
העולמות דבינה דסיה ובן דיעקב
ודחל כנגד מה שנמשך בברטו
וכפיהם וכויכוהו האי שבצמידה

אח"כ יקח בידו שני אגודות הרמחים לזרן של הדם הרומז לנו אבות
שבתחית בן שני ידיו ימנית ושאלית ואם יש צדם ריח

ודאגים

כונות פרטיות כד

וראויים לכרכה יברך ויריח בהם ויכוון כונת הריח:

כעלות כונת הריח הוא להעלות כל חלקי הקדושה שנשאיר בעשיה ^{הריח 6025} שהיא בחינת הנפש אל היצירה שהוא זיא בחינת הריח להעלותם עם כל גבורות מנצפך שהם בחינת גבורות דמיה המתפשטים בחוסם ובסה ובזרועות ובידים ובאצבעות דזיא להעלותם לשורשם דרך בי נקבי החוסם אל תוך החוסם ומשם לשורש הגבורות שבדעת העומד מבסנים כנגד המצח להתמתק בשורשם ומשם לשורש המוחן חרב וחרג שהם הגהי :

חה פרטית הכונה רמחה בסמוך

ריח ניחח אשה ליהוה

קודם שיעלה הריח אל החוסם יכוון כי הוא בסוד הריח שהוא מספר ריבוע אלהים פשוט והי אותיות אלהים פשוט ויג אותיות דאלהים דידן :

ובעלות הגל הריח אל בי נקבי החוסם יכוון כי בי פעמים הגל גי אנדרים ועם בי כוללים עולים למספר ניחוח :

ובעלות הריח אל המצח ששם גילוי הדינים יכוון כי הוא בסוד אשה שתוא מספר אלהים דידן כמספר מצפין והי אותיות שורשו והכולל :

אחזיכ יכוון כי הגל הריח שהם הבי הגלים הגדיל העולים ניחוח שעם הכולל עולים כמספר אות לסיד דלהי עם גי אותיות ולהעדות עוד את הריח אל הארבעה מוחין חרב חרג שבחם די הריח עסמיב ואל די **אותיות**

כונות פרטיות

אותיות שורשים שנבחר להתכתב תכלית הנאמרת והמצטרף אליו :

ריח קודם שיגיע א אל אלה אלהי אלהים
לחוסם אלק למד הי יוד מס, אלהים

ניחח לחוסם אבדמם זון

אשה למצח אלק למדהי יוד מס, מצפץ אלהים, אוי א וישפ"ת

למד אבדמם

י למוחן דנתר חכמה יוד הי ויו הי עב שתיק
ולנתר דנתר

ה בנה יוד הי ואו הי סג טק

ו חסדים יוד הא הא איה איה

אה"יח 6025

ה נפרחת יוד תה וו תה בין טק

חתיק אוד שדיח בהם יחבר יחד ויאמר זכור ושמור
בדיבור אחד נאמרו וביום יאמר שמור וזכור
בדיבור אחד נאמרו

ועוד יכוון להמשך תהן בניה
דתי דצלמי המוחן ובתוכם יג
היח ואהיה פגוקדות טרנחי
דנרנחי דוח דנשמה דמיה ובן
דמה דבן מה פירצוסי תגית
דחיה

ויהודי להקיק את השולחן פעם
שנית בשחוקה וכוון להמשך
תהן בניה דתי דצלמי המוחן
ובתוכם יג היח ואהיה פגוקדות
טרנחי דנרנחי דוח דנשמה
דבן

כונות פרטיות כה

דגת דבנה דזן לחחן בגיה
 דתי דהיס דגית דגת דפגישות
 דנישמות דיעקב דחל כגד מה
 שמשך בסכת מען שכז :

דבן דמה דבן דבן מה פרצוסי
 חבד דגת דסקיסי חבד דגת
 דבנה דזן לחחן בגיה דתי דה
 פרצוסי חבד דגת דסקיסי חבד
 דגת דיעקב דחל דבנה
 דחיצוניות העלמות כגד מה
 שמשך בויכלו השני :

אהיה יהוה		אהיה יהוה	
אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה
אהיה אהיה יהוה יהוה		אהיה אהיה יהוה יהוה	
אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה
אהיה אהיה יהוה יהוה		אהיה אהיה יהוה יהוה	
אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה
אהיה אהיה יהוה יהוה		אהיה אהיה יהוה יהוה	
אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה
אהיה אהיה יהוה יהוה		אהיה אהיה יהוה יהוה	

ובעודו עומד יקבל הכוס הרומז ליעקב ורחל משתי ידי זולתו
 בשתי ידיו. הידומים לחגת דגת דבנה דזיא ויגביהנו עד
 כגד (ז)

שער הכוונות ע עא

התיקון
 בשבת
 בחג"ת
 והידיים זה
 חגת דחג"ת

כונות פרטיות

כנגד החזה ועל ידי המעשה דהיינו לקיחת הכוס ונתינת היין
 בו והמזיגה וההסתבלות בו יכוון להמשיך מאוד סנימי דמוחן דכחבד
 דתגית דחיצוניות דתכונה שכתבד דתגית דבינה דחיצוניות דזיא
 שנמשכו כזא בייכלו דאתר העמידה אור סנימי דהיינו שני יה מעב
 סג דתגית ויה פשוט מרעת עם כל פרטיותם דרך גי קוי תגית
 דתגית דזיא שדם הידים אור סנימי לכחבד דתגית דבינה דחיצוניות
 דיעקב ורחל באופן זה :

א"פ באחזה
א"פ בדיבור

ויכולו השני

כוונה 1

יכוון להמשיך סחבד דתגית דבינה דחיצוניות דזיא שלשה יה
 פשוטים וישלשתם גי מיה :

כונות פרטיות

אה"ח 6025

כו

כוונה 2

ויציין ב"ה דחכמה אות י' נגד כף ד יסן אות ה' נגד ה' אצבעות .

וכן ב"ה דבניה אות י' נגד כף ד שמאל אות ה' נגד ה' אצבעות :

כוונה 3

גם יכוין כי י"ה דחכמה הוא מספר יד סיקן דיד יסן וכף היד עצמה :

ו"ה דבניה כמספר יד סיקן דיד שמאל וכף היד עצמה :

כוונה 4

גם יכוין ב"ה דחכמה כי י"ס י"ג כף ואות ה' כמספר ה' אצבעות

דיד יסן :

וכן ב"ה דבניה י"ס י"ג כף ואות ה' כמספר ה' אצבעות דיד

שמאל :

כוונה 5

גם יכוין כי בסלוי י"ה דעיב דחכמה יש ה' אצבעות נגד ה' אצבעות

יד יסן ובסלוי מלויים יש י"ד אצבעות נגד י"ד סרקי יד יסן :

וכן בסלוי י"ה דסיג דבניה יש ה' אצבעות נגד ה' אצבעות ויד אצבעות

במלוי מלויים נגד י"ד סרקי יד שמאל :

כוונה 6

גם יכוין ב"ה דעיב דחכמה כי י"ד ג"כ כי שהיא כף יד יסן ואות

ה"י ג"כ י"ד סרקי יד יסן וחבר :

וכן ב"ה דסיג דבניה כי י"ד ג"כ כי שהיא כף יד שמאל ואות ה"י

ג"כ י"ד סרקי יד שמאל וה"י דעת פשוט באמצע ושלשתם

יששיבם לאור פנימי לתביר דחגית דבניה דחיצוניות דיעקב ורחל :

כוונה 7

ויכוין כי ב"ה סלאים ח"י פשוט ג"כ כוס וכמספר אלהים :

$$\text{י"ה מלא} = 35 = 2 * 70 + \text{י"ה פשוט} 15 + \text{כולל} = 86$$

כונות פרטיות

א"ת"ח 1825

בניהו בן יהוידע / דוו"ק, חיים שאול בן אליהו הכהן עמ' 334

ויבין להמשי' הגי יה הגוי לארם לחבד דחגית דחיצונות דבינה דיעקב ורחל

גי כלי חכמה דיעקור	ג' כלי דעת דיעקור	גי כלי בינה דיעקור
יוד הא וו הָה	יוד הַה וו הָה	אלף הַה יוד הָה
יוד יוד הא יוד הא וו	יוד יוד הַה יוד הָה וו	אהיה
יוד הא וו הָה	יוד הַה וו הָה	א אה אהי אהיה
י יה יהו יהוה	יוד יוד הא יוד הא	
	ואו יוד הא ואו הא	

מנצפך אלהים

אחיב יבין להמשך מדעת דוא שורש
היג מנצפך סיד הי אותיות אלהים
מנצפך לדעת דיעקור אלהים
יוד הַה וו הָה
יוד יוד הַה יוד הָה וו הָה
יוד יוד הא יוד הא ואו יוד הא ואו הא

70 תיבות + יה' = אלהים
שמוביל למנצפ"ך שהן ה'
גבורות הבונות את בנין הנוק'
שערהכוונות עא ע"א

דעת היא
יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הַה וו הָה

וישיש הכוס נגד החזה וימשך האיה מני חסדים לחגית דיעקב ורחל

יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
יהוה	אלף למד הי יוד סם	אלף למד
אלהים	צבאות	אלף אלף למד
אנדטם	השתפא	אל
אחדך		

כונות פרטיות

אחד יחזיק הכוס ביד ימינו לברך ויכין יהוה יהוה
 לכלול את יעקב ורחל ביסין להמתיק ההיג יהוה
 בה' אצבעות יסין שדם היח יהוה יהוה
מנצפך אלהים

כוונה 10

שערהכוונות עא ע"א

ויכוין להמשך עב סין מיה בין מארס דמוחן דחביד דתגית דחצו'
 דתבונה שבתביד דזיא מלובשים באור נהיי דתבונה שהס קסיא
 קסיג קניא ודרך תגית דזיא ימשינכ לחריב וחויג דחביד דתגית דבינה
 דחיצוניות דיעקב ורחל

כוונה 11

קס"א קמ"ג קנ"א הם
 הלבושים דאמא
 ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן הם
 שערהכוונות עא ע"ג
 בלבושים

י'וד הי ויו הי   **י'וד הי ואו הי**
אלף הי י'וד הי   **אלף הא י'וד הא**
י'וד הא ואו הא   **י'וד הה וו הה**
אלף הה י'וד הה

ע"ב +
 לבוש קס"א

ויכוין כי ז' שמות אלו הם יין כי בששוסס יש ז' יודין גי' יין
 ובמלואם סיס אותיות ועס הכולל גי' יין

כוונה 12

גם יכוין כי ב' יה דעיב סין י'וד הי י'וד הי גי' יין

כוונה 13

י'וד הי ויו הי   **י'וד הי ואו הי**
גי' יין   **גם יכות כי ז' יודין דעיב סין**

כוונה 14

גם

כח כונות פרטיות

גם יכוין להמשיך ליעקב ורחל האדה מן כתבד חגית דנתר דדא כתר
כל אחת כלולה מעשר גיי יין

כוונה 15
כוונת הכתר

שערהכוונות עא ע"א

אח"כ ימזוג היין שהוא ז' שמות אוצר החכמה עסמיב קסא קמיג קניא כמספר
יין למתקו במים שהם הש' יודין דעסמיב העודים כמספר מים

כוונה 16

פרי עץ חיים קג' ע"א

י'וד הי' וי'ו הי' י'וד הי' ואו הי'

י'וד הא ואו הא י'וד הה וו הה מים

9 * י' = מים

י'וד הי' ויו הי' י'וד הי' ואו הי'

י'וד הא ואו הא י'וד הה וו הה י'ו

6025 ת"ח

אף הי' י'וד הי' אף הא י'וד הא אף הה י'וד הה

יין = 7 שמות
10 *

אח"כ יתן עיניו בכוס ויכוין כי עין יסין הוא הי' היות העולים כמספר
עין ויכוין לשלמותם במילוי סיג ויכוין להוסיף ולחבר עם כל
סיג שני אותיות והי' דהיות השושנות ואז כל שם סיג עם בי' אותיות
והי' כצורתם לא בחשבונם עולים כמספר אדניי ואז יכוין לחבר עם כל
שם אדניי בי' אותיות ייה הנשארים מהי' היות השושנות ואז יעלו
הים ייה אדניי עם בי' כוללים גיי' בית חוהו בת עין יסין
ובעין שמאל יכוין כי עין גיי' ביס אדניי והבת עין שבה הוא הס'
ייה אדניי :

כוונה 17

בת

כח' ע"ב

כונות פרטיות

<p style="text-align: center;">בח עין שמאל</p> <p>יה אדני יה אדני</p> <p>יה אדני</p> <p>יה אדני יה אדני</p> <hr/> <p>אדני אדני</p>	<p style="text-align: center;">בט עין ימין</p> <p>יהוה יהוה</p> <p>וה יוד הי ואו הי</p> <p>יה אדני</p> <p>יהוה</p> <p>וה יוד הי ואו הי</p> <p>יה אדני</p> <p>יהוה</p> <p>וה יוד הי ואו הי</p> <p>יה אדני</p> <p>יהוה</p> <p>וה יוד הי ואו הי</p> <p>יה אדני</p>
--	---

כוונה 17

$26 \cdot 5 = 130 = \text{ק"ל} = \text{ע"ן}$

$65 = 63 + 2 = \text{אדנ"י}$

$400 = 5 \cdot 80 = \text{י"ה} + \text{אדנ"י}$

ובעודו כסתכל בכוס ימין להשיך ליעקב ורחל נתר באופן זה יוד פעמים היו ויוד פעמים הא' ויוד פעמים הרה.

כוונה 18

<p>ג"י ש'</p>	}	הי הי הי הי הי הי הי הי הי
		הי הי הי הי הי הי הי הי הי
<p>ג"י ק"ד</p>	}	הא הא הא הא הא הא הא הא הא
		הא הא הא הא הא הא הא הא הא
<p>ג"י ר' ושלושתם ג' כת"ר</p>	}	הה הה הה הה הה הה הה הה הה
		הה הה הה הה הה הה הה הה הה

יכוז

יבין לקיים מע דאודייתא ודרבנן ביני.

אח"כ עי הדיבור שהיא אמידת וכלו והקדוש יבין להמשך עוד
מארס דמוחן דכחב"ד דהגית **דחיצוניות דתכונה** שבחב"ד
דהגית דחיצוניות בינה דזיא אור סקף לכחב"ד דהגית דבינה דתי
דיעקב דחל אור סקף דנמט אור הגימי ממי שנמשך במעשה:

ומלבד כל הגו יבין בני יביעי דריכוו זה הגי להמשך כתרם
גי קר יסין ושאל ואמצע דחב"ד דהי סרצוסי הגית
דחיצוניות דישים עם צלמי דמחזן שבהם ובתוכם יג ייה דיג הויות
דני סרצוסי חב"ד שהם יחדות וחיות ונישמות וריחות דנחי דנינחי
דרוח דנישמה דמיה דמיה דמיה דבין ועליהם מקיפיהם ⁶⁰²⁵ יג איה דיג
איה לכתרים ולחזן בניה דתי דני סרצוסי חב"ד דהי סרצוסי הגית
דמיה דמיה דמיה דבין דחיצוניות דבינה דזיא:

גם יבין להמשך כתרם גי קר חזן בניה דתי דהי סרצוסי חב"ד
דהגית דסניסיות דישמות עם צלמי המחזן שבהם ובתוכם כז
הויות דסרצוסי חב"ד בנקדות הדועות דים שהם יחדות וחיות
ונשמות וריחות דנינחי דנחי דרוח דנישמה דמיה ובין דמיה ובין
דבין ועליהם מקיפיהם כיו איה בנקדותיהם לכתרים וחזן בניה דתי
דהי סרצוסי חב"ד דהגית דמיה ובין דמיה דמיה ובין דבין דסניסיות
דבינה דזיא:

ויבין להמשך מלכות דכתרים וחזן בניה דתי בני סרצוסי חב"ד
דהגית דמיה דמיה דמיה דבין דחיצוניות דבינה דזיא עם
נשמות יחדות וחיות ונישמות וריחות דנחי דרוח דנישמה לכתרים
ולחזן (ח)

כונות פרטיות

ולחזן בניה דתי דג' סרצוסי חכ"ד דחג"ת דמ"ה דמ"ה דמ"ה דב"ן
דחיצוניות דבינה דיעקב ורחל :

גם יכון להמשך מלכות דכתרים וחזן בניה דתי דהי סרצוסי חכ"ד
דחג"ת דמ"ה ובין דמ"ה ומ"ה ובין דבין דסנימיות דבינה דזיא עם
נפשות דחידות וחיות ונשמות ורוחות דנינח"י דנח"י דרוח דנשמה
לכתרים ולחזן בניה דתי דהי סרצוסי חכ"ד דחג"ת דמ"ה ובין דמ"ה
ומ"ה וב"ן דבין דסנימיות דבינה דיעקב ורחל :

יום ה'ששי רת י"ה יכון להמשך בי אותיות יה עם קוץ
היוד מאים דמוחן דדתי דדעת דחכ"ד דחג"ת דבינה דחיצוניות דזיא
דרך סיו דזיא מקיף לדתי דדעת דבין דמ"ה ודבין דבין דחיצוניות
דיעקב ורחל :

ויכלו גי' עב יוד הי ויו הי

ה'שמים רת הויה אלא שיכון אותה מראה ביודין

מלכות	בינה	יוד הי ויו הי
והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי		
חזן דחכ"ד דחג"ת	חזן דחכ"ד דחג"ת	חזן דחכ"ד דחג"ת
דחיצוי דישים	דסנימיות דישים	דסנימ"י דתבונה

אה	אהיה	אהיה
יה	יהוה	יהוה
אה	אהיה	אהיה
יה	יהוה	יהוה
אה	אהיה	אהיה
יה	יהוה	יהוה

כונות פרטיות

חזת דנחדי דנהיי דרוח דנשמה דמיה חזת דנרנחדי דנהיי דרוח דנשמה
 דמיה לחחיין דחבייד דתגית דחיצו דמיה דמיה דמיה דמיה דמיה לחחיין
 דבינה דזיא. דה' סרצוסי חבייד דתגית דסניסיר
 ויכוין להמשך מלכיות דחחיין הנז' דבינה דזיא.
 עם נששות דחיות הנז' לחחיין דיעקיייד ויכוין להמשך מלכיות דחחיין
 דחיצו דגזי עם נששות דחיות דגזי לחחיין
 דיעקב דחל דפניסיות.

בשבת כל הספירות נקראות שביעי ולכן היסוד גם נקרא שביעי. ושביעי זה מלמטה למעלה.

סוד
מלאכתו אשר עשה וישבות ביום השביעי

בניה דהיס חבייד דתגית   בניה דהיס חבייד דתגית   בניה דחבייד דתגית
 דסניס" דחבנה   דסניסיות דיש"ס   דחיצו דיש"ס

אהיה	אהיה	אה
יהוה	יהוה	יה
אהיה	אהיה	אה
יהוה	יהוה	יה
אהיה	אהיה	אה
יהוה	יהוה	יה

לכניה דחבייד דתגית דחיצו   לכניה דחיס חבייד דתגית דסניסיות
 דבינה דזיא   דבינה דזיא
 להמשך המלכיות דבניה עם   להמשך מלכיות דבניה עם נששות דנשמות
 נששות דנשמות לכניה דיעקב   לכניה דיעקב דחל דסניסיות
 דחל דחיצוניות   מכל

כונות פרטיות

מכל מלאכתו אשר עשה ויברך ^{חסד} אלהים ^{נבי} את

יום השביעי ^{חס}

בשבת כל הספירות
נקראות שביעי ולכן
חסד גם נקרא
שביעי. ושביעי זה
מלמטה למעלה.

בי קוי יסין ושמאל דדתיי בי קוי יטן ושמאל דהי"ס הבי"ד דתגית
דחב"ד דתגית דחיצוי דיש"ס דפנימיות דישמ"ת

אֱהִיָּה

אֱהִיָּה

אֵה

יְהוָה

יְהוָה

יְה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

אֵה אֵה

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

יְה יְה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

אֵה אֵה

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

יְה יְה

או הו יז הו או הו יז הו או הו יז הו או הו יז הו

אז הו אז הו

יו הו וו הו יז הו וו הו יז הו וו הו יז הו וו הו

יו הו יז הו

לכת"ים ודתיי דחב"ד דתגית לכת"ים ודתיי דהי"ס חב"ד דתג"ת דסיה ובן

דפנימיות בינה דז"א

דחיצוי דבינה דז"א

להשיקן השלכית דכת"ים ודתיי הנזי עם נפשות דיחדות ונפשות

דדוחות הנזי לכת"ים ודתיי דיעקב דחל דחיצוניות ודפנימיות

ויקד"ש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר

ביא

ברא אלהים לעשות ^{סלכות}

בליה תיבות דויכולו יכוין להמשך יוד היי דסיג העולים כמסי ליה
מארס דבניה דתביר דתגית דבין דבינה דחיצו' דזיא דרך סיו דזיא
סקיף ליוד היי דסיג דאוס דבניה דתביר דתגית דבינה דחיצו' דיעקרה.

קו שמאל

ג"ר = מוחין

גם יכוין כי ליה תיבות כנגד ליב נתיבוח וגיר דזיא

יוד הי דרך סיו דזיא סקיף ליעקרה

כי הנוק' כנגד נה"י דז"א

גם יכוין כי הם כנגד ליב נתי' ונהי דזיא

יוד הי דסיג דיעקרה יכוין בתבת סברי כי סיר

ל"ב שיניים וג' אלהים = מוחין דנוק'

גם יכוין כי הם כנגד ל"ב נתיבות וג' אלהים

הם ג' יוד תיות דחייג וי' דסברי הם יוד כו' דיויד הוית ובי כו' דהויג

סברי ^{אח"כ 6025} מרגנ גיי רסיח ובין והוא עיד שיש דשמע

יוד הי ויו הי	יהוה	יהוה
יוד הי ואו הי	יהוה	
יוד הי ואו הי	יהוה	יהוה
יהוה יוד הא ואו הא	יהוה	יהוה
י יה יהו יהוה רסיח	יהוה	יהוה
יוד הה וו הה כ"ו	יהוה	יהוה
בס'		

כונות פרטיות

בפי תיבות דברכה זו יכוין להמשך פי יודין דעסמיב דחבי"ד דוי"א
לפי אותיות דבן דנוקי

ברוך אתה יהוה יהוה יאהדונהי אלהינו מלך העולם
בורא פרי הגפן

יכוין הגסן גי' יאההויהה יאהדונהי כמנין הקל שהם
הנה"י ששם עומדים יעקרו

כוונה 1 - שער
הכוונות עא ע"ד

יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
אהיה אלף הי יוד הי
אלף למד פא הי יוד
יוד ויו דלת הי יוד

יכוין מסבע הברכה
ברוך אתה יהוה יאהדונהי אלהינו מלך העולם
אשר קדשנו במצותיו ורצה בנו ושבת
קדשו באהבה וברצון הנחילנו זכרון למעשה
בראשית תחלה למקראי קודש זכר ליציאת
מצרים ושבת קדשך באהבה וברצון הנחלתנו
ברוך אתה יהוה מקדש השבת

ע

כונות פרטיות לב

ע' תיבות דויכולו והקידוש עם ב' תיבות יום השישי גי' עיב

יוד הי ויו הי

בליה תיבות דקידוש יכוין להמשי' יוד הי דעיב טארם דחחין דחביד

קו ימין

דחגית דבין דטיה דבינה

דחיצו' דזיא דרך סיו דזיא סקיף ליווד הי דעיב דארם דחחין דחביד

דחגית דבינה דחיצו' דיעקב דחל
אה"ח 6025

ויכוין

כי ליה תיבות דויכולו ולה תיבות דקידוש עם מס' ריה יום השישי גי' כום כמס' אלהים שהם היג ויכוין להמשיך טארם

דדעז דזיא היג מנצפך סקיף להיג מנצפך דדעת דיעקב ורחל
והוא הגום :

מקיף לדעת דנוקי'
אלהים מנצפך

מארם דדעת דזיא
אוצר החכמה
אלהים מנצפך

עוד יכוין להמ' א"י"ם דיין והוא שיכוין כי ע' תיבות דויכולו דקידוש גי' יין לדמשיך סקיף לז' יודין דדי' הויות וגי' אהיה

י'הוה י'הוה י'הוה י'הוה אהי'ה אהי'ה אהי'ה

גם יכוין להמשי' סקיף לס"ט אותיות עיה דעסטיב קמיא קמיג קניא

יוד הי ואו הי

יוד הי ויו הי

אלף הא יוד הא

אלף די יוד הי

יוד

כונות פרטיות

יוד הא ואו הא יוד תה וו תה

אלף תה יוד תה אה"ת 6025

גם ישיך מקיף לבי יה דעיב סיג גם ישיך מקיף לוי יודין דעיב סיג

יוד תה דסיג יוד תה ויין תה

יוד תה דעיב יוד תה ואו תה

גם יכין בעי תיבות דויכלו ודקידוש להמשיי מקיף מאוים דכהכיד
תגית דכתר דזיא כיא כלולה מיי מקיף לין שהוא הארתם הפנימית
שכבר קבלה במעשה :

אח"כ ישב במקומו וישהה מנוס יין הקידוש לפי שמוחין אלו
אסיי אותם דמקיף עיקרם מאוים ודרך דוסני נוסא דזיא
יוצאים ונוהגים ליעקור :
אוצר החכמה

אחר שיסתה הכוס של קידוש אחיב שלא עיי מעשה ולא עיי
דבור יכין להמי מוחין דארמ סמקיפי המו דחבד דזין דחיצו
דפנימיי שנמשכו להם מארא בויכולו הגי למוחין מקיפים דחבד
דיעקב ורחל והוא עיד הנני בויכולו היג :

ולא ישתרו כולו אלא ישאיר ממנו מעט עד הבוקר להשאיר ברכה :

